

<https://www.youtube.com/watch?v=azpUG2GUzFI>

"What If You Could Access the TENTH Dimension?" | 10D Explained

"Co kdybyste měli přístup k DESÁTÉ dimenzi?" | 10D Vysvětleno

2 718 508 zhlédnutí Premiéra: 30. 9. 2023 [#Higher](#) [#Dimension](#) [#10D](#)

Let's unravel the layers of existence that redefine reality. From Alpha's linear perception of time to the unfathomable Omega, where every conceivable reality exists. 🔍 Part II of the Higher Dimension series: ["What If You Could ACCESS the TENTH D..."](#)

Chapters: [0:00](#) Opening [1:07](#) Time as a dimension [4:34](#) Multiple time dimension [6:19](#) The next level of twin paradox [8:10](#) α -Alpha (3D) [9:55](#) β -Beta (4D) [11:48](#) γ -Gamma (5D) [14:21](#) δ -Delta (6D) [16:44](#) ϵ -Epsilon (7D) [19:41](#) λ -Lambda (8D) [22:26](#) σ -Sigma (9D) [24:51](#) ω -Omega (10D) [26:21](#) The existential question.

Addendum: Any similarities to philosophical or religious scriptures are purely coincidental, as we independently chose the names for these levels. Want to support our production? Feel free to join our membership at <https://www.youtube.com/BeeyondIdeas/...> Special thanks to our beloved YouTube members this month: Poca Mine, Brad Clemmer, Gregory Stone, Powlin Manuel, Paul Wind, Lord, and Saïd Kadi 🙌🙌🙌 Experts featured in this video include Michio Kaku, Hermann Minkowski, Albert Einstein, James Maxwell, Edward Witten, John William Dunne, Eric Weinstein, Donald Hoffman, Neil deGrasse Tyson, and Paul Steinhardt.

0:00

(01)- Imagine yourself as fish a pond living your two-dimensional life. You're certainly oblivious to the three-dimensional world above you. One day, you're plucked from your world. You would then experience a completely new dimension. The world of up. This is a reality you couldn't even fathom before. To your perspective you would see aliens walking around. This is a realm where beings breathe without water and they move without fins. Theoretical physicist Michio Kaku gives us this fascinating analogy. It's a little disconcerting, isn't it? This idea that there could be an entire universe beyond our perception. Well, as Professor Kaku suggested, we might just be like one of those fish. In physics, hyperspace refers to a space of higher dimensions. We're familiar with the three spatial dimensions. Length, width and height. But what if there's more dimensions than we can perceive? Extra dimensions, if you will, exist just outside our perception. Yet still very much a part of the cosmos. We're going to journey beyond these hypothetical realms. A reality of the unknown, the unseen and the unexperienced.

Time as a dimension Our journey begins in the late 19th century. A brilliant mathematician, Herman Minkowski, was one of the many scholars striving to understand the intricate fabric of the universe. The stage had been set by the revolutionary work of physicists like James Clerk Maxwell. His equations of electromagnetism hinted at an intricate dance between the spatial dimensions and an entity as pervasive and fundamental: time. The pivotal piece of the puzzle fell into place with the groundbreaking work of a former student of Minkowski's. It's none other than Albert Einstein. In 1905, Einstein published his special theory of relativity. Its radical proposition says that space and time were not independent. But instead interwoven

into a singular space-time fabric. It was Einstein's bold thinking that inspired Minkowski. As a mathematician, he sought a geometric understanding of Einstein's theory. A way to visualize the new space-time reality. His profound insight was the concept of a four-dimensional space-time continuum. Where now, time serves as the fourth dimension alongside the three spatial dimensions. We're familiar with. But that's not the whole picture. The laws of physics as we understand them seem to need more room than just four dimensions. In one way, they fit together nicely. But not perfectly. It's not until we move into hyperspace and begin the search for these higher dimensions. "When you go to this larger pond, this pond of hyperspace, then all the laws of physics just fit together like a jigsaw puzzle." String Theory, a fundamental theory aiming to unify quantum mechanics and general relativity, postulated that our universe is composed of tiny vibrating strings existing in 10 dimensions. These strings, each vibrating at its own unique frequency, give rise to the diverse particles and forces we observe in our universe. However, in the 90s, scientists added a twist to the tale. Physicist Edward Whitten revolutionized the field by introducing an 11th dimension. It proposed that other higher-dimensional objects called "branes" could exist and vibrate in this hyperspace. Under this perspective, our universe itself could be a gigantic membrane vibrating in this higher-dimensional space. And so, our understanding of the universe evolved once more. These extra dimensions might not be small or hidden. They could be vast and possibly infinite. Like flies that are trapped on a sticky paper, we human beings are stuck in our universe. Unable to perceive or interact with these higher dimensions. But if we look at one specific force in the universe, it might explain to us something. You see, there are forces around us that we often take for granted. One of which is gravity. Despite being a fundamental force, gravity is surprisingly weak. Think about it. When you decide to get up and go to the bathroom, you effortlessly overcome the gravitational pull of the entire Earth. It could be that gravity seeps across these dimensional branes. Which in turn makes a great explanation for why gravity's force is so weak in our universe. Could this truly be the case? "We can actually, perhaps, detect experimentally the presence of alternate universes. We can detect dark matter-like objects from other universes hovering just above ours. This is not just science fiction." Our exploration into hyperspace naturally leads us to an even more mind-bending concept: the possibility of multiple dimensions of time.

Multiple time dimension John William Dunne, an Irish engineer and philosopher, produced a distinct body of work that continues to have a profound impact in scientific and philosophical

.....

(01)- Představte si sebe jako rybu v jezírku, kde žijete svůj dvourozměrný život. Určitě zapomínáte na trojrozměrný svět nad vámi. Jednoho dne budeš vytržen ze svého světa. Zažili byste pak úplně nový rozměr. Svět up. To je realita, kterou jste dříve ani nemohli pochopit. Z vašeho pohledu byste viděli procházet se mimozemšťany. Toto je říše, kde bytosti dýchají bez vody a pohybují se bez ploutví. Teoretický fyzik **Michio Kaku** nám dává tuto fascinující analogii. Je to trochu znepokojující, že? Tato myšlenka, že by mohl existovat celý vesmír mimo naše vnímání. No, jak navrhl profesor Kaku, můžeme být jako jedna z těch ryb. Ve fyzice hyperprostor označuje prostor vyšších dimenzí. Známe tři prostorové dimenze. Délka, šířka a výška. Ale co když existuje více dimenzí, než dokážeme vnímat? Extra dimenze, chcete-li, existují těsně mimo naše vnímání. Přesto je stále velkou součástí vesmíru. Vydáme se za tyto hypotetické říše. Realita neznámého, neviděného a nezažitého. Čas jako dimenze.

Naše cesta začíná koncem 19. století. Brilantní matematik **Herman Minkowski** byl jedním z mnoha učenců, kteří se snažili porozumět složité struktuře vesmíru. Scénu připravila revoluční práce fyziků jako **James Clerk Maxwell**. Jeho rovnice elektromagnetismu naznačovaly složitý tanec mezi prostorovými dimenzemi a **entitou jako všudypřítomnou a základní: časem**. Stěžejní dílek skládačky zapadl s průlomovým dílem bývalého studenta Minkowského. Není to nikdo jiný než Albert Einstein. V roce 1905 Einstein publikoval svou speciální teorii relativity. Jeho radikální tvrzení říká, že prostor a čas nebyly nezávislé. Ale místo toho vetkané do jedinečné časoprostorové látky. Bylo to Einsteinovo odvážné myšlení, které inspirovalo Minkowského. Jako matematik se snažil o geometrické pochopení Einsteinovy teorie. Způsob, jak vizualizovat novou časoprostorovou realitu. Jeho hluboký vhled byl koncept čtyřrozměrného časoprostorového kontinua. Kde nyní čas slouží jako čtvrtá dimenze vedle tří prostorových dimenzí. Jsme obeznámeni s. Ale to není celý obrázek. Zdá se, že fyzikální zákony, jak je chápeme, potřebují více prostoru než jen čtyři rozměry. Svým způsobem do sebe pěkně zapadají. Ale ne dokonale. Teprve když se přesuneme do hyperprostoru a nezačneme hledat tyto vyšší dimenze. "Když půjdete do tohoto většího rybníka, tohoto rybníka hyperprostoru, pak všechny fyzikální zákony do sebe zapadají jako skládačka." **Teorie strun, základní teorie, jejímž cílem je sjednotit** kvantovou mechaniku a obecnou relativitu, předpokládala, že náš vesmír se skládá z malých vibrujících strun existujících v 10 dimenzích. **V jiném pohledu „na věc“ lze předpokládat, že vibrují samotné dimenze 3+3 časoprostoru** (i n+m dimenze) **jakožto „balíčky“**, „kvanta“, kokony, které se **presentují coby elementy, elementární částice hmoty, balíčky dimenzí nabírající na sebe vlastnosti které jsou vlastní hmotě.** http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/c/c_461.jpg **Tyto struny, z nichž každá vibruje na své vlastní jedinečné frekvenci, dávají vzniknout různým částicím a silám,** A jsme u mé HDV. Rozdíl už je jen v tom, že strunaři vibrují „strunami z NIČEHO“ a **já kroutím, sbaluji do balíčků, do klubíček právě fyzikální časoprostorové dimenze,** <http://www.hypothesis-of-universe.com/index.php?nav=ea> **aby z nich byly elementy hmoty** http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/c/c_425.jpg ; http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/c/c_426.jpg ; **vřící vakuum** http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/c/c_415.gif ; http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/c/c_283.jpg které pozorujeme v našem vesmíru. V 90. letech však vědci přidali zkroucení ocasu. Fyzik Edward Whittom způsobil revoluci v oboru **zavedením** 11. dimenze. **?? Vesmír miluje když mu do toho někdo kecá „zavádním“**... Navrhl, aby v tomto hyperprostoru mohly existovat a vibrovat další objekty vyšší dimenze zvané „brány“. Z této perspektivy by náš vesmír sám mohl být gigantickou membránou vibrující v tomto prostoru vyšších dimenzí. A tak se naše chápání vesmíru znovu vyvinulo. **Tyto dodatečné rozměry nemusí být malé nebo skryté. Mohou být obrovské a možná nekonečné.** Jako mouchy, které jsou uvězněny na lepícím papíře, jsme my lidé uvízlí v našem vesmíru. Neschopný vnímat nebo interagovat s těmito vyššími dimenzemi. Ale když se podíváme na jednu konkrétní sílu ve vesmíru, mohlo by nám to něco vysvětlit. Víte, kolem nás jsou síly, které často považujeme za samozřejmé. Jedním z nich je **gravitace**. **Nelineární OTR můžete „přetvořit = přepsat“ na lineární libovolné interakce odstraněním rozměrů z „G“ konstanty...a máte pak QM.** <http://www.hypothesis-of-universe.com/index.php?nav=eb> Přestože je gravitace základní silou, je překvapivě slabá. Přemýšlejte o tom. Když se rozhodnete vstát a jít na záchod, bez námahy překonáte gravitační přitažlivost celé Země. Mohlo by se stát, že gravitace prosakuje přes tyto dimenzionální brány. Což zase představuje skvělé vysvětlení, proč je gravitační síla v našem vesmíru tak slabá. Může tomu tak skutečně být? "Možná můžeme experimentálně detekovat přítomnost alternativních vesmírů. **?? no, no...** Můžeme

☐
detekovat objekty podobné temné hmotě **ho-ho** z jiných vesmírů, které se vznášejí těsně nad tím naším. To není jen sci-fi." **Náš průzkum hyperprostoru nás přirozeně vede k ještě více ohromujícímu konceptu: možnosti více dimenzí času. No konečně. To už jsme v HDV.** Mnohonásobná časová dimenze **John William Dunne**, irský inženýr a filozof, vytvořil **zřetelné dílo**, kde to „dílo“ je?? **Moje dílo je tady** <http://www.hypothesis-of-universe.com/index.php?nav=e> které má i nadále hluboký dopad na vědecké a filozofické diskursy.

Citace z WIKIPEDIE : „ *Experiment s časem je kniha britského vojáka, leteckého inženýra a filozofa J. W. Dunna (1875–1949) o jeho prekognitivních snech a teorii času, kterou později nazval „serialismus“.* Poprvé vyšla v březnu 1927 a byla široce čtena. Ačkoli nebyl nikdy přijat mainstreamovými vědci nebo filozofy, od té doby ovlivnil imaginativní literaturu. Dunne vydal čtyři pokračování: *Sériový vesmír (1934), Nová nesmrtelnost (1938), Nic neumírá (1940) a Intrusions? (1955).* Jsou to nefyzikální fantasmagorie o snech, které se autorovi zdály v noci, a filozofické manipulace s budoucností a minulostí. Autorovy vyšší dimenze času tu pro vědu nejsou vědeckou fyzikou. Moje HDV používá vyšší dimenze dvou časoprostorových veličin ke stavbě hmoty i pro interakční rovnice.

.....

(02)- discourse. His conceptualization of time didn't stop at a singular linear dimension. You see, in the realm of general relativity, space and time meld together into a block space-time. Dunne suggested we need this additional dimension to simply measure our progression along our individual timelines. For example, if a person stays inside a supermassive black hole, how would you know that he is experiencing a different passage of time as opposed to ours? "Are there multiple temporal dimensions? My belief is that we may be looking at something that has access to either four or six additional dimensions. You know, what they mean in physical reality." Consequently, this proposal necessitates a novel tier of consciousness which functions within this secondary time dimension. But the plot thickens. Because the same reasoning applies to this new level. We need a third dimension of time, and a fourth, a fifth, and eventually spiraling into an infinite regress. An infinite hierarchy of time dimensions, each inhabited by corresponding levels of consciousness. And at the very end, Dunne envisioned something called a "superlative general observer" existing in eternity. Multiple temporal dimensions would be a decisive game changer in terms of changing everything that we know about the world. If the prospect of multiple timelines feels overwhelming for you, let's recalibrate our perspective. With the power of advanced computation at my disposal, we'll now shift our gaze to a concept that's a tad more tangible, a little more grounded. The thought experiment known as "the twin paradox". The next level of twin paradox Imagine two twins, perfectly identical in every way. Let's call them Alice and Bob. Ace, the adventurous one, takes off into space in a high-speed spaceship. While Bob remains on Earth. When the space-faring twin returns, he is significantly younger than the Earthbound twin. This is the basic idea of the twin paradox, a consequence of Einstein's theory of relativity. But let's add another layer to this thought exercise. Suppose these twins share not only identical genetics, but also identical fates. This means that whatever genetic ailment befalls Bob will also affect Ace given enough time. Now, since Bob has aged more, he experiences this ailment first. Once they reunite, he can tell his younger twin about it. For instance, when Bob was 53 years old, he developed colon cancer. Leading him to foretell Ace that he would also face the same cancer at 53. And perhaps some other genetic diseases throughout his timeline. So, Bob, having experienced more time, can offer insights to his younger brother about what lies ahead

in their identical fate. In this scenario, we've established a system where the normal flow of time for Bob, who aged normally, is essentially a higher temporal dimension compared to the time experienced by Ace. This takes the idea of the twin paradox and adds an extra layer of complexity. Quite literally, an additional dimension. It makes us reconsider ingrained beliefs about time, about causality, and about the very nature of our existence. Now, to aid us in the next level of this thought exercise, we'll be using a more general terminology. Instead of Ace and Bob, we'll speak of dimensions that we label as level Alpha and Beta. But it just doesn't stop here. We'll also expand these to encompass even higher dimensions. α -Alpha (3D) A little bit of setup before we proceed to these hypothetical higher dimensions. Although we experience a tangible 3D existence, around us, we see a 2D representation of our environment through our eyes. Which our brains then interpret to create a sensation of depth. This ultimately gives us a perception of a 3D world, built from the flat two-dimensional input we receive. A similar concept has been proposed by cognitive scientist Donald Hoffman. "Whatever reality is, you don't see it. You see a user interface. There's this whole new world beyond space-time, that is making explicit symmetries that are true of the data. That cannot be seen in space-time." If we extend this thought experiment to hypothetical higher dimensional beings, say those existing in the fourth dimension, these entities would likely capture a 3D snapshot of their surroundings. It might look like a 3D hologram inside their brains, which would then be processed to construct a perception of the 4D world around them. But this is not just about raw perception. With a higher dimension comes an expanded perspective, which open doors to a deeper comprehension of reality. A higher level being might have an all-encompassing view of our 3D world, and perceive time as another navigable dimension. And just like in our twin analogy, Bob, who is in a higher level of understanding of Ace's timeline, is like having a bird's eye view of the whole maze so far. They can "see" the future of lower level beings. And perhaps guide them towards specific outcomes.

.....

(02)- diskurs. Jeho konceptualizace času se nezastavila u singulární lineární dimenze. Vidíte, v oblasti obecné relativity se prostor a čas prolínají do blokového časoprostoru. Dunne navrhl, že potřebujeme tento dodatečný rozměr, abychom jednoduše změřili náš postup podél našich individuálních časových linií. ?? Zatím jsem nepochopil... Pokud například člověk zůstane uvnitř supermasivní černé díry, jak poznáte, že zažívá jiný běh času než ten náš? "Existuje více časových dimenzí? Ano, ale za jiným účelem než si vymyslel pan Dunne. Věřím, že se možná díváme na něco, co má přístup buď ke čtyřem, nebo k šesti dalším dimenzím. Víš, co znamenají ve fyzické realitě." V důsledku toho tento návrh vyžaduje novou úroveň vědomí, která funguje v této sekundární časové dimenzi. ?? co to je ?? Ale děj houstne. Protože stejná úvaha platí i pro tuto novou úroveň. Potřebujeme třetí dimenzi času a čtvrtou, pátou a nakonec spirálu do nekonečného regresi. Více dimenzí času potřebujeme, to ano, ale v mé HDV je to za účelem stavby hmoty. Nekonečná hierarchie časových dimenzí, z nichž každá je obydlena odpovídajícími úrovněmi vědomí. ? ..dimenze je obydlena vědomím??? Tak to je tu úplně jiná autorova věda, než je věda fyzikální... A na samém konci si Dunne představil něco, čemu se říká „superlativní obecný pozorovatel“ existující ve věčnosti. Ehm – ehm tak tato věta dotvrzuje, že autor je zcela na jiné platformě než na které je věda fyzikální ... Vícenásobné časové dimenze by rozhodujícím způsobem změnily hru, pokud jde o změnu všeho, co o světě víme. Pokud vám vyhlídka na více časových linií připadá ohromující, překalibrujte naši perspektivu. S výkonem pokročilých výpočtů, které mám k dispozici, nyní přesuneme svůj pohled na koncept, který je o něco hmatatelnější a trochu uzemněnější. Myšlenkový

experiment známý jako „paradox dvojčat“. Další úroveň paradoxu dvojčat. Představte si dvě dvojčata, dokonale identická ve všech směrech. Říkejme jim **Alice a Bob**. Alice, ten dobrodružný, vzletne do vesmíru ve vysokorychlostní vesmírné lodi. Zatímco Bob zůstává na Zemi. Když se vesmírné dvojče vrátí, je výrazně mladší než dvojče pozemské. **Paradox dvojčat jsem komentoval v jiných článcích, textech a rozvahách. Tady se proto zdržím.** To je základní myšlenka paradoxu dvojčat, důsledek Einsteinovy teorie relativity. Ale pojďme k tomuto myšlenkovému cvičení přidat další vrstvu. Předpokládejme, že tato dvojčata sdílejí nejen identickou genetiku, ale také stejný osud. To znamená, že jakékoli genetické onemocnění Boba ovlivní také Alice, pokud bude dostatek času. Nyní, protože Bob zestárnul více, zažívá tento neduh jako první. Jakmile se znovu sejdou, může o tom říct svému mladšímu dvojčeti. Například, když bylo Bobovi 53 let, onemocněl rakovinou tlustého střeva. To ho vede k tomu, aby Alici předpověděl, že ve svých 53 letech bude také čelit stejné rakovině. A možná i některým dalším genetickým chorobám v jeho časové ose. Takže Bob, který zažil více času, může svému mladšímu bratrovi nabídnout pohled na to, co je čeká v jejich stejném osudu. V tomto scénáři jsme vytvořili systém, kde normální tok času pro Boba, který normálně stárl, je v podstatě vyšší časový rozměr ve srovnání s časem, který zažil Ace. To přebírá myšlenku paradoxu dvojčat a přidává další vrstvu složitosti. Doslova, další rozměr. Nutí nás to přehodnotit zakořeněné přesvědčení o čase, o kauzalitě a o samotné podstatě naší existence. Nyní, abychom nám pomohli v další úrovni tohoto myšlenkového cvičení, použijeme obecnější terminologii. **Místo Alice a Boba budeme hovořit o dimenzích, které označujeme jako úroveň Alfa a Beta.** Ale tady to jen tak nekončí. Také je rozšíříme, aby zahrnovaly ještě vyšší dimenze. α -Alpha (3D). Trochu nastavení, než přistoupíme k těmto hypotetickým vyšším dimenzím. Přestože zažíváme hmatatelnou 3D existenci, kolem sebe vidíme 2D reprezentaci našeho prostředí očima. Což náš mozek interpretuje, aby vytvořil pocit hloubky. To nám v konečném důsledku umožňuje vnímat 3D svět vytvořený z plochého dvourozměrného vstupu, který dostáváme. Podobný koncept navrhl kognitivní vědec **Donald Hoffman**. *Přeloženo z angličtiny-Donald David Hoffman je americký kognitivní psycholog a populárně vědecký autor. Je profesorem na katedře kognitivních věd na University of California, Irvine, se společnými jmenováním na katedře filozofie, katedře logiky a filozofie vědy a na School of Computer Science.* [Wikipedia \(angličtina\)](#) **No sevus..., a jsem tu zase u někoho jiného než je vědec – fyzik, je to psycholog...** "Ať je realita jakákoli, nevidíš ji. Vidíš uživatelské rozhraní. Je tu celý nový svět mimo časoprostor, který vytváří explicitní symetrie, které jsou pravdivé pro data. To nelze v časoprostoru vidět." Pokud tento myšlenkový experiment rozšíříme na hypotetické bytosti vyšších dimenzí, řekněme ty existující ve čtvrté dimenzi, tyto entity by pravděpodobně zachytily 3D snímek svého okolí. Mohlo by to vypadat jako 3D hologram v jejich mozku, který by pak byl zpracován tak, aby vytvořil vnímání 4D světa kolem nich. Ale to není jen o syrovém vnímání. S vyšší dimenzí přichází rozšířená perspektiva, která otevírá dveře k hlubšímu pochopení reality. **Bytost vyšší úrovně ?? Anděl, tříhlavá saň, apod. ano ?** může mít všezahrnující pohled na náš 3D svět a **vnímat čas jako další splavnou dimenzi. ?? Zajímavé** A stejně jako v naší analogii s dvojčaty, Bob, který je na vyšší úrovni chápání Alice časové osy, je jako mít dosud celé bludiště z ptačí perspektivy. **Mohou „vidět“ budoucnost bytostí nižší úrovně.** A možná je vést ke konkrétním výsledkům.

.....

(03)- But it's not because they have mystical powers. It's more about being able to see the full view of the landscape of time, suggesting a full view of the events that lies ahead. So, my question now, are you ready to ascend to these higher framework of thinking? β -Beta (4D)

Diving deeper into the concept of these multiple times, let's explore what reality might be like for a being in the beta dimension. This beta entity perceives time quite differently from how the alpha being does. Simply because beta has experienced the previous time. Imagining beta existence is like watching a movie on DVD or Netflix. You see, movies that you watch in cinema, they're being played at roughly 24 frames a second, scene by scene in a linear time. You cannot fast forward or skip any part. However, it's not the case with the beta entity. They can fast forward or rewind to specific scenes of their life. Ones that they find enjoyable, they can relive the moments, different events, moving in a non-linear progression through their timeline. And beginning and middle. Or in any order for that matter. I hope this reminds you of something. The Interstellar's Tesseract scene. It's a perfect example of the beta dimension. Cooper, within the multi-dimensional construct of the Tesseract, has the ability to access any point in time within a specific location: his daughter's bedroom. He's not merely watching these moments unfold linearly like an alpha entity. He's actively able to jump around within the timeline of the room's history. In fact, he can choose any specific event that he likes, in which order, and how many times. Coming back to our point, this beta dimension is a massive leap from the linear time perception of hypothetical Alpha beings like us. We are moving through reality at one plank time at a time. Since we're talking about a deeper understanding of reality, what does it take to really see the bigger picture? Perhaps more than just the ability of beta to fast forward through time and relive different moments. For that, we need to step one dimension higher to a dimension we would call gamma. γ -Gamma (5D) Imagine a world where every moment of existence, every decision, every twist and turn of your life is laid bare before you. You're no longer inside the simulation, no longer merely interacting with it. Instead, you're an outsider looking in, and you hold the entire chronology in your grasp. This is the reality of gamma. In a sense, a gamma entity perceives all the sequences of beta's timeline simultaneously. This enhanced level of consciousness transcends the simple progression of moments, allowing for an all-encompassing observation of the entire film strip of time, even before that chronology is being played out. A profound question arises: What if you could access such a hypothetical dimension? Well, at this level, you don't just live through life moments. You would see each frame, each moment of time as part of a larger cohesive picture. Your progression as a human. The brilliance of gamma perception lies in your ability to dissect each frame, each data point, in an almost infinite number of ways. Want to gauge the intensity of emotions you experienced at a specific point in time? The graph has a variable for that. If you're interested in mapping your net worth progression throughout your life, there's a line that traces the ups and downs of your financial journey. Even the physical aspects of your existence can be quantified. Like a variable for the number of wrinkles on your face at each point in your life. It seems that you followed a specific skin care routine during your teenage years, resulting in a significant reduction in the amount of wrinkles. Anyhow, it's about having the ability to view all the frames at once. Essentially, from a bird's eye view. "If you go to a higher dimension, it's not unrealistic to think that you step out of the time dimension. And now, you look at time as though we look at space, and you can jump in at any point, relive it. We don't know yet if you can interfere with events that have already happened. If your whole timeline is just already there, what does it mean to jump into it and then change something?" That's right, this does not mean that gamma can change the past or the future easily. For example, gamma perception would allow us to modify our skin care routine, perhaps reducing the number of wrinkles even more. And this shift would still exist within the bounds of our original timeline. But what if we yearn to see not just the film that

our life currently is, but the myriad possibilities of what it could be? For that, we need to transcend further into the realm of Delta.

.....

(03)- Ale není to proto, že mají mystické schopnosti. Jde spíše o to, abyste mohli vidět celý pohled na krajinu času, což naznačuje úplný pohled na události, které leží před námi. Takže, moje otázka nyní, jste připraveni vystoupit do tohoto **vyššího rámce myšlení**? **To už není fyzika...** β -Beta (4D) Ponoříme-li se hlouběji do konceptu těchto několika časů, pojďme prozkoumat, jaká by mohla být realita pro bytost v beta dimenzi. **To jako bytosti vstoupí „do dimenze“?** Tato beta entita **vnímá čas zcela jinak** než bytost alfa. **To jsou prostě kraviny...** Jednoduše proto, že beta zažila předchozí dobu. Představa existence **beta verze** je jako sledování filmu na DVD nebo Netflixu. Vidíte, filmy, které sledujete v kině, se přehrávají rychlostí zhruba 24 snímků za sekundu, scénu po scéně v lineárním čase. Žádnou část nelze přetáčet dopředu ani přeskočit. To však není případ **beta entity**. Mohou rychle přetáčet vpřed nebo vzad na konkrétní scény svého života. Takové, které je baví, mohou znovu prožívat okamžiky, různé události, pohybující se v nelineárním postupu svou časovou osou. A začátek a střed. Nebo v jakémkoli pořadí. Doufám, že vám to něco připomíná. Scéna Tesseract z Interstellar's. Je to dokonalý **příklad dimenze beta**. **Myslím, zdá se mi, že článek tu jde na zcestí, do jiných poloh než je věda, fyzika. Takže končím se svou opozicí.** Cooper má v rámci multidimenzionálního konstruktů Tesseractu schopnost přistupovat k jakémukoli bodu v čase na konkrétním místě: do ložnice své dcery. Nesleduje pouze lineární průběh těchto okamžiků jako entita alfa. Je aktivně schopen přeskakovat v časové ose historie místnosti. Ve skutečnosti si může vybrat jakoukoli konkrétní událost, která se mu líbí, v jakém pořadí a kolikrát. Když se vrátíme k našemu bodu, tato beta dimenze je obrovským skokem od lineárního vnímání času hypotetickými bytostmi Alfa, jako jsme my. Realitou se pohybujeme najednou. Vzhledem k tomu, že mluvíme o hlubším pochopení reality, co je potřeba k tomu, abychom skutečně viděli větší obrázek? Možná víc než jen schopnost bety posouvat se vpřed v čase a znovu prožívat různé okamžiky. K tomu potřebujeme postoupit o jednu dimenzi výše do dimenze, kterou bychom nazvali gama. γ -Gamma (5D) Představte si svět, kde je před vámi odhalen každý okamžik existence, každé rozhodnutí, každý zvrát a obrát vašeho života. Už nejste uvnitř simulace, už s ní pouze neinteragujete. Místo toho jste outsider, který se dívá dovnitř, a celou chronologii držíte v dosahu. Toto je realita gama. V jistém smyslu gama entita vnímá všechny sekvence časové osy beta současně. Tato posílená úroveň vědomí přesahuje prostý průběh okamžiků a umožňuje všeobjímající pozorování celého filmového pásu času, a to ještě předtím, než se odehraje tato chronologie. Nabízí se hluboká otázka: Co kdybyste měli přístup k takovému hypotetickému rozměru? No, na této úrovni neprožíváte jen životní okamžiky. Každý snímek, každý okamžik byste viděli jako součást většího soudržného obrazu. Váš pokrok jako člověka. Brilantnost gama vnímání spočívá ve vaší schopnosti rozebrat každý snímek, každý datový bod téměř nekonečným počtem způsobů. Chcete změřit intenzitu emocí, které jste zažili v konkrétním okamžiku? Graf k tomu má proměnnou. Pokud máte zájem zmapovat vývoj svého čistého jmění v průběhu života, existuje řada, která sleduje vzestupy a pády vaší finanční cesty. Dokonce i fyzické aspekty vaší existence lze kvantifikovat. Jako proměnná pro počet vrásek na vaší tváři v každém bodě vašeho života. Zdá se, že jste během svého dospívání dodržovali specifickou rutinu péče o pleť, což vedlo k výraznému snížení počtu vrásek. V každém případě jde o možnost zobrazit všechny snímky najednou. V podstatě z ptáčích perspektivy. "Pokud půjdete do vyšší dimenze,

není nereálné si myslet, že vystoupíte z časové dimenze. A teď se díváte na čas, jako bychom se dívali na prostor, a můžete do něj v jakémkoli bodě skočit, znovu to prožít. Ještě nevím, jestli můžete zasahovat do událostí, které se již staly, pokud už tam je celá vaše časová osa, co to znamená skočit do ní a pak něco změnit? To je pravda, neznamená to, že gama může snadno změnit minulost nebo budoucnost. Například gama vnímání by nám umožnilo upravit naši rutinu péče o pleť a možná ještě více snížit počet vrásek. A tento posun by stále existoval v rámci naší původní časové osy. Ale co když toužíme vidět nejen film, kterým je náš současný život, ale nespočet možností toho, co by to mohlo být? K tomu potřebujeme transcendovat dále do říše Delta.

.....

δ -Delta (6D) Taking another leap up in these higher dimensions, we now venture into the world of Delta, the plane of possible worlds. In this realm, perception goes beyond simply experiencing different possibilities. It involves visually seeing them all the mesmerizing network of paths. While gamma can identify and respond to hiccups as they arise, Delta already has the full spectrum of possibilities laid out before their very eyes. Consider this graph again. These so-called branching, which were dotted lines in gamma's perception, they become clearly tangible to Delta. They sprawl out in every direction, each decision, each potential sequence of events unfolds like a living tree. Every branch representing a unique outcome, a distinct narrative of our existence. You might remember this scene from Avengers: Infinity War. We see Doctor Strange peers into the future to view all the potential outcomes of the battle with Thanos. "I look forward in time, to view ultimate futures, to see all the possible outcomes." Let me make this clear for you: He wasn't merely predicting odds. He was actually seeing each potential outcome, all the 14 million different possible routes to a victory against Thanos. In our context, Dr. Strange was embodying the Delta level. Another fitting analogy for Delta's perspective might be that of a seasoned entrepreneur establishing a new business. These guys don't operate on guesswork or engage in trial and error. Because they can implement a specific strategy for their circumstances, and they know the exact steps to reach the desired target. Their business target. That is the realm of Delta, a realm of absolute awareness. Here, the labyrinth of timelines and outcomes are visible. Where the course of events across multiple timelines is not a mystery to be unfolded. We've been operating under a specific assumption all this time: That every path we've pondered upon originates from a common start: the origin point. This obviously represents a very special case. What if the initial conditions were slightly different? What if the genesis point of these numerous timelines was shifted ever so slightly? Does the labyrinth remain the same, as if it's being offset by a few pixels? In order to address this, we must venture into the world of Epsilon. ϵ -Epsilon (7D) According to chaos theory, even a small change in the initial conditions can lead to drastically different outcomes: The butterfly effect in all its unpredictable glory. The key here is initial conditions, the

starting state from which everything else unfolds. In a simple system, like a pendulum swinging back and forth, knowing the initial conditions can allow us to predict exactly what the system will do in the future. But that's not the case for complex systems. For instance, the double pendulum system, which adds a second pendulum at the end of the first. The interactions between these elements introduce a sensitivity to initial conditions. A tiny tweak will eventually lead to dramatically different outcomes. Think about the following cases.

17:31

In the context of wrinkles on

17:33

an individual's face:

17:34

What if a child is born to different parents?

17:36

Because, in essence, this is a slight shift

17:39

in the initial condition.

17:41

A new combination of genetic material,

17:43

and the child would have an entirely different

17:45

genetic blueprint.

17:47

As the child grows older, the pattern of wrinkles

17:50

might be entirely different from what

17:52

it would have been in the original timeline.

17:53

Or, what if we're looking at the business context?

17:56

And we might wonder:

17:57

What if a business had started

17:59

three years earlier?

18:00

Perhaps before the pandemic hit?

18:02

Or what if the starting capital

18:04

had been different?

18:05

These changes in initial conditions could

18:08

dramatically alter the trajectory of the business.

18:11

Perhaps, you might be more familiar with this one:

18:13

The fine-tuning of the universe.

18:16

Take for example gravitational constant,

18:18

the value that governs the force of gravity.

18:21

If it were slightly stronger,

18:23

matter would collapse together.

18:25

If it were marginally weaker, stars might

18:28

never form at all.

18:30

Our universe would be a vast, cold, and

18:32

lifeless expanse.

18:34

Such is the potential power of chaos theory

18:36

in this level.

18:37

Hypothetical beings who could access

18:39

the world of Epsilon possess an expansive control

18:42

over their existence,

18:44

thanks to their ability to perceive different

18:46

initial conditions.

18:48

These entities are capable of

18:50

seeing their reality,

18:51

all based on a different starting point.

18:55

Instead of being tethered to a singular timeline,

18:57

Epsilon beings can probe into the other initial

19:00

points of existence.

19:02

To those who can access this level,

19:04

it represents an extraordinary freedom to explore,

19:07

experiment, and experience a grand array

19:09

of alternate realities.

19:13

Just when you thought that our journey couldn't

19:14

venture any further,

19:15

we could hypothetically ascend into an even more

19:18

profound level of existence.

19:20

You see, what would happen if we could map out

19:22

the vast plane of possible initial conditions?

19:25

I mean, every conceivable one of them,

19:27

all these different starting points of existence.

19:30

And what if this tremendous matrix of alternate

19:33

realities could be understood as a single,
19:34
comprehensible stack?
19:37
Welcome, as we venture into the world of Lambda.
 λ -Lambda (8D)
19:42
Advancing from the Epsilon level,
19:44
we reach the realm of Lambda,
19:46
or the plane of different initial conditions.
19:48
Imagine each variation of initial conditions
19:51
as a sheet of paper,
19:52
each representing a different reality
19:54
that is underpinned by its unique starting point.
19:57
The best part is that an entity capable of
20:00
accessing this level would be able to see,
20:02
not just one or two,
20:03
but the entire stack of papers,
20:05
all at once.
20:06
A grand library of every possible beginning,
20:09
and the paths to which they ultimately lead.
20:12
Entities with the capacity to access
20:14
the Lambda level bear a resemblance
20:16
to skilled puppeteers,

20:17

orchestrating a cosmic theater of infinite possibilities.

20:22

You might be asking, what's the significance?

20:24

What are the manifestations of being able to wield

20:27

this extraordinary breadth of power?

20:30

Well, coming back to our business example,

20:31

with Lambda's power, it's like having the unique

20:34

insight to discern:

20:35

Which business idea, with precisely how much

20:38

initial capital,

20:38

that will yield the optimal results?

20:41

Or perhaps, we delve into a more personal aspect:

20:44

Imagine the possibility of being born

20:46

to different parents,

20:47

maybe in a different country, or a different era.

20:50

Since you have the complete knowledge of these

20:52

databases of possible beginnings,

20:54

you have the remarkable ability to pick one

20:56

specific life path.

20:57

That one plane that would result in the most peaceful

21:00

life of yours.

21:02

It's important to note that the chaos

21:04

of different potentialities is still there.

21:06

But Lambda entities can navigate through

21:08

this chaos with purpose, with intentionality,

21:11

and precision.

21:12

They'd know exactly how much capital investment

21:15

to run that business,

21:16

and they'd know precisely the parents

21:18

from whom you should be born.

21:20

They're not just seeing all possible futures

21:22

from different beginnings,

21:23

they're choosing the optimal one.

21:26

A good illustration of the Lambda world

21:28

is in the movie Mr. Nobody.

21:29

Nemo is the last mortal human in a future Earth.

21:33

He has the ability to recall his past

21:35

in several possible and divergent timelines,

21:37

each based on key initial decisions

21:40

that lead to vastly different outcomes.

21:42

"Every path is the right path."

21:47

Just like Nemo, a Lambda entity would

21:49

be able to navigate through its possible

21:51

existences.

21:52

Choosing the optimal set of initial conditions

21:54

to live by.

21:55

After all, higher dimensions confer an ability

21:58

to make well-informed decisions about

21:59

preferred paths.

22:00

It's a transition from seeing the visual clues

22:03

to utilizing these visual clues

22:05

in pursuit of a certain goal.

22:08

This level is about honing in on the ideal path

22:10

from a sea of probabilities

22:12

of different beginnings.

22:16

But is there more that we've missed?

22:17

Are we done with our exploration of hyperspace?

22:20

What if our neat stacks of paper

22:22

aren't the whole picture?

22:23

Welcome to the world of Sigma.

σ -Sigma (9D)

22:27

We did leave out one crucial detail.

22:30

You see, in all our previous discussions

22:31

from alpha to Lambda,

22:32

we've always operated under one key assumption:

22:34

Our laws of physics are eternally consistent.

22:38

The metaphorical stack of paper was bound

22:40

by the same set of rules.

22:41

The same gravity, the same speed of light,

22:43

the same cause and effect.

22:45

Isn't that rather anthropocentric to view

22:48

the cosmos in this way?

22:49

So what if we did question the consistency

22:52

of our laws of physics?

22:53

What if in some far-flung corners of hyperspace,

22:56

different rules apply?

22:58

Perhaps where the effects precede causes.

23:00

Or where time might not be linear.

23:02

Or it could be where gravity might be

23:04

a repelling force

23:05

instead of an attracting one?

23:07

And this is the gist of the sigma level.

23:10

The laws of physics are just another variable

23:12

in the grand cosmic equation.

23:14

We're not only changing how we view

23:16

the branching of timelines

23:17

or the initial conditions.

23:18

We're changing the rule book itself.

23:20

The different physical laws.

23:23

Consider again the aging process

23:24

we talked about.

23:25

In our reality, aging is associated with physical

23:28

changes.

23:29

We're born young, grow older

23:31

and eventually pass away.

23:32

But what if an alternate set of physical laws

23:35

were to invert this process?

23:36

Such that you might be born old

23:38

and pass away young.

23:40

Or let's imagine a universe where time

23:42

doesn't follow the rules we know.

23:44

The movie Tenet delves into this concept.

23:46

Some characters actually experience time

23:48

in reverse.

23:50

And in terms of broader cosmic phenomena,

23:52

consider the laws that govern the behavior

23:54

of the universe itself.

23:56

For example, if gravity were too strong,

23:58

galaxies, stars, and life as we know it

24:01

couldn't exist.

24:02

But perhaps in a different box, such a universe

24:05

could thrive just fine under this extreme gravity.

24:08

"It could be that other big bang events might have

24:12

a different laws of physics in it.

24:14

If you cross over from one universe to another,

24:17

and the charge on the electron is different,

24:19

all your atoms could compress."

24:22

Again, this brings us back to the concept

24:24

of fine-tuning.

24:25

Our universe appears to be fine-tuned for life.

24:33

But in the sigma level, different values for

24:35

these constants could give rise to viable universes.

24:38

Realms with completely different physical laws

24:41

and perhaps distinct life forms.

24:43

This really prompts us to question not just

24:45

how things are,

24:46

but how they could be under an entirely

24:48

different set of physical laws.

ω -Omega (10D)

24:52

Finally, the Omega, the grand finale

24:54

in our exploration of multi-dimensional realities.

24:57

Entities in this level are privy to the existence

25:00

of an infinite number of boxes.

25:02

Each with its own set of physical laws.

25:06

Everything that can be imagined exists

25:08

somewhere within this infinite array.

25:10

The concept of impossible ceases to exist.

25:13

You might find a reality where planets

25:15

don't revolve around stars.

25:16

Or where colors are perceived as sounds.

25:19

Or even where the abstract concept of time

25:21

doesn't exist.

25:23

Every conceivable reality, every abstract concept

25:26

that could ever be dreamed up has its own place.

25:34

One of the consequences of this idea is over time

25:37

you produce patches of ever increasing variety.

25:40

So that every conceivable possibility

25:42

that can occur, will occur in some patch.

25:45

A hypothetical entity capable of accessing

25:48

the Omega Dimension is not just playing the game.

25:50

They are creating new games, new realities

25:53

and entirely new frameworks for existence.

25:56

The concept of determinism might take on

25:59

a new meaning in the Omega dimension.

26:01

With knowledge of all possible boxes,

26:03

an Omega entity might determine the course

26:06

of events in all of them.

26:10

This is a level of understanding that goes

26:12

beyond anything we as Alpha,

26:14

three-dimensional beings living in a

26:16

four-dimensional world, can fully comprehend.

The existential question

26:21

As we wrap up this exploration of

26:23

multi-dimensional existence,

26:24

we're left pondering an existential question:

26:28

Why do these boxes, these universes with

26:30

their unique physical laws exist?

26:34

Who placed them there?

26:36

Is there a grand designer setting the parameters

26:39

and observing the infinite possibilities playing out?

26:45

Our perception of reality is shaped by the dimension

26:48

in which we exist.

26:49

The quest for understanding is a step towards

26:52

higher levels of awareness.

26:53

To see the bigger picture, to perceive beyond

26:57

the boundaries of our current existence.

26:59

And although the mysteries of our universe are vast,

27:02

our journey of understanding is what makes us human.

27:07

How does this understanding influence the perspective

27:10

of your own life?

27:11

Remember to keep exploring because every

27:14

experience in our lives adds a new meaning

27:17

to our existence.gro

JN, 02.09.2024 (ehhm., autor šňupe kokain)